

แบบสรุปลองค์ความรู้จากกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการวิจัยครั้งที่ ๑

ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ประเด็นความรู้ : การพัฒนาทักษะการเขียนบทความวิจัยเพื่อเขียนตีพิมพ์บทความวิจัย และแนวทางการหาแหล่งตีพิมพ์บทความวิจัยที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ

หัวข้อการจัดการความรู้: เทคนิคการเขียนบทความวิจัย ๑

ผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ : (ดังบัญชีรายชื่อที่แนบ)

วัน เดือน ปี ที่ดำเนินการ: ๑๐ มกราคม ๒๕๖๑

สรุปลองค์ความรู้ที่ได้:

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	องค์ความรู้
๑	ดร.ปรัชญา มงคลไวย	บทความวิจัยเป็นการนำเสนอความรู้ใหม่และความถูกต้องของวิธีการค้นคว้าแผนการค้นคว้าวิจัย ตลอดจนการกำหนดปัญหารวมทั้งสมมุติฐานที่ได้มีการนำเสนอมาก่อน และบทความวิจัยจะมุ่งเน้นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้นบทความวิจัยจะต้องมีองค์ประกอบของบทความวิจัย โดยประมาณดังต่อไปนี้ (อ้างอิงวารสารสารสีมา, ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๒ ๒๕๕๕ รศ.ดร.รสริน พิมพ์บรรยงก์), (เอกสารองค์ความรู้จากกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านการวิจัย ปี ๒๕๕๙, คณะวิศวกรรมศาสตร์ มทร.รัตนโกสินทร์) ลักษณะและองค์ประกอบที่ควรมีในบทความวิจัย ๑.ชื่อเรื่อง (Title) ๒.บทคัดย่อ (Abstract) ๓.บทนำ (Introduction) ๔.วิธีการดำเนินการ (Methodology) ๕.สรุปผลการวิจัย (Results and Conclusion) ๖.การอภิปรายผล (Discussion) ๗.ข้อเสนอแนะ (Recommendation) ๘.เอกสารอ้างอิง (Referent)
๒	ดร.บัญชา เหลือแดง	บทความวิจัยเป็นการนำเสนอความรู้ใหม่และความถูกต้องของวิธีการค้นคว้าแผนการค้นคว้าวิจัย ตลอดจนการกำหนดปัญหารวมทั้งสมมุติฐานที่ได้มีการนำเสนอมาก่อน และบทความวิจัยจะมุ่งเน้นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้นบทความวิจัยจะต้องมีองค์ประกอบของบทความวิจัย โดยประมาณดังต่อไปนี้ (อ้างอิงวารสารสารสีมา, ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๒ ๒๕๕๕ รศ.ดร.รสริน พิมพ์บรรยงก์), (เอกสารองค์ความรู้จากกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านการวิจัย ปี ๒๕๕๙, คณะวิศวกรรมศาสตร์ มทร.รัตนโกสินทร์) ลักษณะและองค์ประกอบที่ควรมีในบทความวิจัย ๑.ชื่อเรื่อง (Title) ๒.บทคัดย่อ (Abstract) ๓.บทนำ (Introduction) ๔.วิธีการดำเนินการ (Methodology) ๕.สรุปผลการวิจัย (Results and Conclusion) ๖.การอภิปรายผล (Discussion) ๗.ข้อเสนอแนะ (Recommendation) ๘.เอกสารอ้างอิง (Referent)
๓	อาจารย์สุธน รุ่งเรือง	การเขียนบทความวิจัย ต้องเขียนให้ผู้อ่านเกิดความกระจ่างว่าปัญหาการวิจัยคืออะไร นักวิจัยมีวิธีการดำเนินการวิจัยหรือหาคำตอบให้กับปัญหาการวิจัยนั้นอย่างไร ผลค้นพบคืออะไรหรือมีลักษณะเช่นไร และผลที่พบนี้ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น มีความหมายและความสำคัญเพียงไร ดังนั้นการเขียนบทความวิจัยจึงมีส่วนประกอบที่สำคัญๆได้แก่ 1) ชื่อเรื่องและชื่อผู้วิจัย 2) บทคัดย่อ และคำสำคัญ 3) บทนำ 4) วิธีการวิจัย 5) ผลการวิจัย 6) อภิปราย วิเคราะห์ผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ 7) เอกสารอ้างอิง ในแต่ละส่วนมีเทคนิคการ

		เขียน ดังนี้ 1. ชื่อเรื่องและชื่อผู้วิจัย ชื่อเรื่องของบทความการวิจัยต้องเป็นชื่อเดียวกันกับรายงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ เช่นเดียวกันชื่อผู้วิจัยหรือผู้เขียนก็ต้องเป็นชื่อเดียวกันและเขียนชื่อโดยไม่มีการใส่ตำแหน่ง ชั้นยศ คำนำหน้า แต่อย่างไร 2. บทคัดย่อและคำสำคัญ บทคัดย่อในบทความวิจัยมีลักษณะคล้ายกันกับบทคัดย่อในงานวิจัย แต่มักมีจำนวนคำจำกัดหรือน้อยกว่าตามที่วารสารทางวิชาการแต่ละเล่มกำหนด โดยทั่วไปแล้วการเขียนบทคัดย่อต้องกล่าวถึงวัตถุประสงค์การวิจัย วิธีการเก็บข้อมูล เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหรือผลการวิจัย สำคัญของผลวิจัยและข้อเสนอแนะ การนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งนี้ การเขียนส่วนเหล่านี้ต้องเขียนเป็น ความเรียงใช้ข้อความสั้นๆ กระชับ และเขียนเป็นแนวต่อเนื่องกันภายในหนึ่งย่อหน้าเท่านั้น สำหรับคำสำคัญนั้นจะเขียนเป็นหัวข้อใหม่อยู่ใต้บทคัดย่อมุมล่างขวา คำที่จะระบุว่าเป็นคำสำคัญ ก็คือคำเรียกชื่อตัวแปรที่จะปรากฏอยู่ในส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระของบทความวิจัยนั่นเอง 3. บทนำ คือ การเขียนให้ผู้อ่านทราบถึงเหตุผลความเป็นมา หรือมูลเหตุจูงใจในการวิจัยและปัญหาหรือคำถามการวิจัย การเขียนส่วนนี้ก็คล้ายกันกับการเขียนเหตุผลความเป็นมาและปัญหาการวิจัยในรายงานวิจัย เพียงแต่ต้องเขียนให้สั้น กระชับยิ่งขึ้น ทั้งนี้การเขียนส่วนนี้มักมีความยาวไม่เกินสองหน้ากระดาษพิมพ์ของวารสาร 4. วิธีการวิจัย การเขียนส่วนนี้เป็นการบอกให้ผู้อ่านทราบว่า ผู้วิจัยมีวิธีการหาคำตอบให้กับปัญหาหรือคำถามการวิจัยอย่างไร ดังนั้นจึงต้องเขียนให้ครอบคลุมถึงแหล่งผู้ให้ข้อมูล เครื่องมือเก็บข้อมูล วิธีการเก็บข้อมูล (หรือวิธีการทดลอง) และการวิเคราะห์ข้อมูล 5. ผลการวิจัย เป็นการเขียนเพื่อแสดงให้เห็นถึงคำตอบที่ได้รับจากวิธีการวิจัย คำตอบที่กล่าวนี้ต้องสอดคล้องหรือตอบปัญหาการวิจัย ดังนั้นการเขียนส่วนของผลการวิจัยในบทความวิจัยจึงมุ่งเสนอเฉพาะผลวิจัยหลักๆ ที่สอดคล้องกับปัญหาการวิจัย การนำเสนอผลวิจัยอาจใช้ตาราง แผนภูมิหรือรูปภาพ โดยใช้ข้อความบรรยาย อธิบาย ประกอบ ทั้งนี้จะใช้ตาราง แผนภูมิ หรือรูปภาพมากน้อยเพียงไร ต้องพิจารณาจำนวนหน้ากระดาษด้วย เหตุเพราะว่าสิ่งเหล่านี้มักจะใช้เนื้อที่ของบทความวิจัยค่อนข้างมาก 6. อภิปราย วิเคราะห์ผลวิจัยและข้อเสนอแนะ การเขียนส่วนนี้เป็นการอภิปรายวิเคราะห์ผลการวิจัย คือ การเขียนเพื่อให้ผู้อ่านทราบว่าเพราะเหตุใดหรือทำไมผลวิจัยจึงปรากฏเช่นนี้ เป็นการวิพากษ์วิจารณ์ผลงานวิจัยโดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีหรืองานวิจัยของบุคคลอื่นๆ ที่ทำการศึกษาไว้ตลอดจนประสบการณ์ตรงที่นักวิจัยมีอยู่เป็นหลักฐานสนับสนุนการอภิปราย นอกจากนี้ ต่อจากการอภิปรายวิเคราะห์ผลการวิจัยก็ต้องเขียนเสนอแนะถึงแนวทางที่ผู้อ่านจะนำผลการวิจัยไปใช้อีกด้วยเช่นกัน 7. เอกสารอ้างอิง เป็นการแสดงหลักฐานแหล่งที่มาของเอกสารที่ใช้ประกอบการวิจัยเรื่องหนึ่งๆ เอกสารอ้างอิงในบทความวิจัยเป็นเพียงส่วนหนึ่งจากเอกสารอ้างอิงในรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ กล่าวคือ เป็นเอกสารที่กล่าวถึงหรือมีปรากฏเฉพาะในบทความวิจัยครั้งหนึ่งๆ เท่านั้น ซึ่งปกติแล้วเอกสารอ้างอิงส่วนนี้ต้องสอดคล้องกับที่อ้างอิงถึงในส่วนที่เป็นบทนำและวิธีการวิจัย
๔	อาจารย์ลักษณ์ บรรณาวัดน์	แนวความคิดต้องใหม่ และแสดงให้เห็นความเป็นไปได้ของวิธีการที่น่าเสนอ เขียนให้สอดคล้องเข้าใจได้ง่ายๆ มีผลลัพธ์ที่เห็นได้ชัดเจน
๕	อาจารย์กิตติพงษ์ พุ่มโกชนา	เทคนิคการเขียนบทความวิจัยเป็นการนำเสนอผลลัพธ์ของวิธีการค้นคว้าวิจัย จากการศึกษาบทความวิจัยที่ผ่านมาจะประกอบด้วย ๑.ชื่อเรื่อง ๒.บทคัดย่อ ๓.บทนำ ๔.วิธีการดำเนินการ ๕.สรุปผลการวิจัย ๖.การอภิปรายผล ๗.ข้อเสนอแนะ ๘.เอกสารอ้างอิง ๙.คำขอบคุณ
๖	ดร.พิมลพรรณ เนียมกลาง	ในการเขียนบทความวิจัยต้องมีการทบทวนวรรณกรรมเพื่อเตรียมตัว ซึ่งการทบทวนวรรณกรรมช่วยในเรื่องเทคนิคในการเขียนได้อย่างมากโดยดูจากแนวทางในการเขียน วิธีการอธิบาย คำที่ใช้ในการเขียน คำศัพท์ต่างๆ โดยการเขียนความจะต้องมีความ

		ต่อเนื่อง ชัดเจน
๗	ดร.จักรพงษ์ ตรีตรง	วางเค้าโครงโดยรวมทั้งหมด และแบ่งออกเป็นหัวข้อหลักและหัวข้อย่อยโดยต้องคำนึงถึงรูปแบบของวารสารนั้นๆ เช่น จำนวนคำศัพท์ จำนวนหน้า รูปแบบฟอร์มของสำนักพิมพ์ เป็นต้น
๘	ผศ.ดร.พิชิต กิตติสุวรรณ	บทความวิจัยเป็นการนำเสนอความรู้ใหม่และความถูกต้องของวิธีการค้นคว้า แผนการค้นคว้าวิจัย ตลอดจนการกำหนดปัญหา รวมทั้งสมมุติฐานที่ได้มีการนำเสนอมาก่อน และบทความวิจัยจะมุ่งเน้นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้นบทความวิจัยจะต้องมีองค์ประกอบของบทความวิจัย โดยประมาณดังต่อไปนี้ (อ้างอิงวารสารสารสัมา, ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๒ ๒๕๕๕ รศ.ดร.สริน พิมลบรรยงก์), (เอกสารองค์ความรู้จากกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางดำเนินงานวิจัย ปี ๒๕๖๐, คณะวิศวกรรมศาสตร์ มทร.รัตนโกสินทร์) ลักษณะและองค์ประกอบที่ควรมีในบทความวิจัย ๑.ชื่อเรื่อง (Title) ๒.บทคัดย่อ (Abstract) ๓.บทนำ (Introduction) ๔.วิธีการดำเนินการ (Methodology) ๕.สรุปผลการวิจัย (Results and Conculsion) ๖.การอภิปรายผล (Discussion) ๗.ข้อเสนอแนะ (Recommendation) ๘.เอกสารอ้างอิง (Referrent)
๙	อาจารย์โสภา แซ่เฮ้ง	สำคัญสุดในการเริ่มจะลงมือทำคือการเขียนโครงเรื่องคือ เค้าโครงงานเขียน แสดงขอบเขตของเรื่อง แนวคิดหรือหัวข้อสำคัญ ก่อนลงมือเขียนบทความทางวิชาการทุกครั้งต้องเขียนโครงเรื่องก่อน เพราะการเขียนโครงเรื่องเป็นการจัดความรู้ความคิดให้เป็นระบบ เป็นแนวทางเก็บรวบรวมข้อมูล และเป็นแนวทางนำเสนอเนื้อหาให้เป็นสัดส่วนเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันครอบคลุมประเด็นสำคัญได้ครบถ้วน โครงเรื่องบทความทางวิชาการ แบ่งเป็น ๓ ส่วนหลัก คือ ความนำ เนื้อเรื่อง และสรุปในส่วนเนื้อเรื่องแบ่งเป็นประเด็นต่างๆ โดยจัดลำดับให้เป็นระบบ ในการจัดลำดับจัดได้หลายแบบแล้วแต่เทคนิคการนำเสนอ อาทิ ๑. จัดลำดับจากเรื่องกว้างๆ หรือเรื่องทั่วไป ไปสู่เรื่องเฉพาะ ๒. จัดลำดับจากเรื่องเฉพาะไปสู่เรื่องกว้างๆ หรือเรื่องทั่วไป ๓. จัดลำดับตามความสำคัญ ๔. จัดลำดับตามเหตุการณ์หรือระยะเวลา ๕. จัดลำดับตามเหตุและผล ๖. จัดลำดับตามสถานที่หรือทิศทาง ทั้งนี้ในการจัดลำดับโครงเรื่อง แต่ละประเด็นต้องมีน้ำหนักสมดุลกัน และการตกเป็นประเด็นย่อย ต้องตกเป็นลำดับชั้นอย่างเป็นระบบ ควรใช้ตัวเลขหรือตัวอักษรกำกับหัวข้อประเด็นต่างๆ ไม่ควรใช้เครื่องหมายขีดเส้น
๑๐	ผศ.ดร.จิระพล กลั่นบุญ	๑. ศึกษาบทความวิชาการก่อนหน้า (Review Articles) ๒. วาดแผนภาพสรุปงานวิจัยทั้งหมด เพื่อให้เนื้อหาของบทความเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีประเด็นหลักที่สำคัญของบทความ ๓. วางเค้าโครงโดยรวมทั้งหมด และแบ่งออกเป็นหัวข้อหลักและหัวข้อย่อยโดยต้องคำนึงถึงรูปแบบของวารสารนั้นๆ เช่น จำนวนคำศัพท์ จำนวนหน้า รูปแบบฟอร์มของสำนักพิมพ์ เป็นต้น ๔. ระหว่างเขียนให้หาความเชื่อมโยงของแต่ละประโยคเพื่อความเป็นเหตุเป็นผลกัน

 (ดร.ปรัชญา มงคลไวย)
 ประธานกลุ่มจัดการความรู้

แบบสรุปลักษณะความรู้จากกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการวิจัยครั้งที่ ๒

ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ประเด็นความรู้: การพัฒนาทักษะการเขียนบทความวิจัยเพื่อเขียนตีพิมพ์บทความวิจัย และแนวทางการหาแหล่งตีพิมพ์บทความวิจัยที่มี

มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ

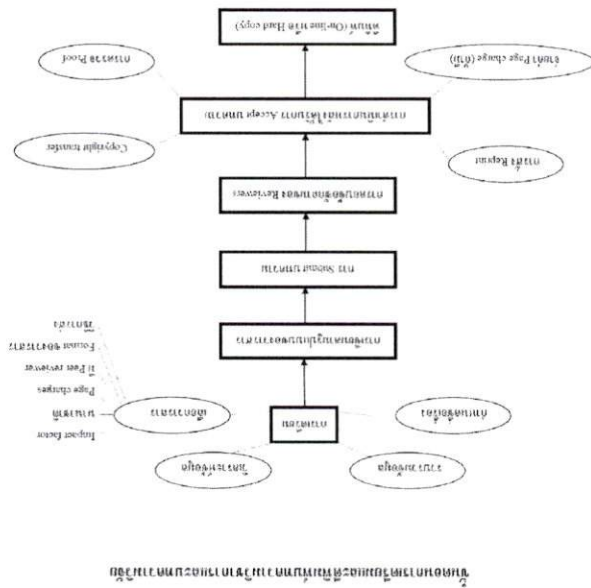
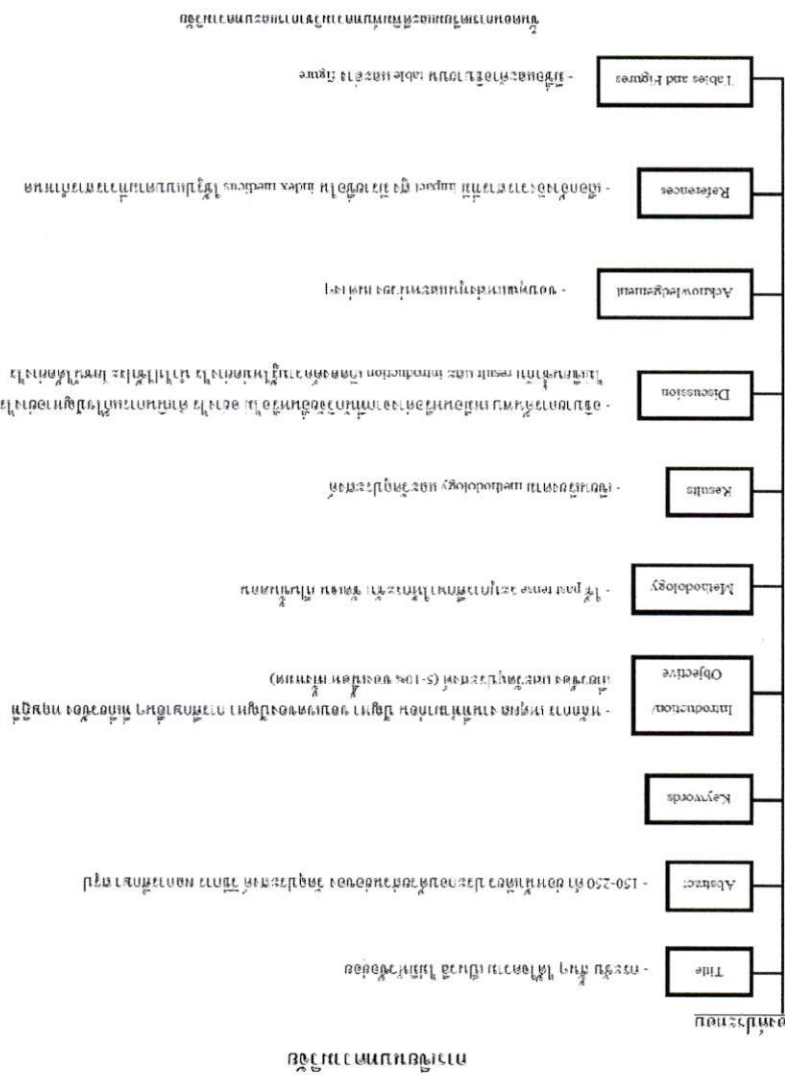
หัวข้อการจัดการความรู้: เทคนิคการเขียนบทความวิจัย ๒

ผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้: (ดังบัญชีรายชื่อที่แนบ)

วัน เดือน ปี ที่ดำเนินการ: ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑

สรุปองค์ความรู้ที่ได้:

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	องค์ความรู้
๑	ดร.ปรัชญา มงคลไวย	เทคนิคการเขียนบทความวิจัยอีกประการหนึ่ง ก็คือบทความวิจัยควรมีลักษณะของบทความที่ดี (อ้างอิงจาก เอกสารเผยแพร่การจัดการความรู้ คณะบริหารธุรกิจ มทร.กรุงเทพ ๒๕๕๖) บทความที่ดีควรมีลักษณะที่สำคัญ ๕ ประการ คือ ๑. เนื้อหาของบทความเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มุ่งสู่ประเด็นหลักที่ต้องการ ๒. มีการเน้นย้ำในประเด็นหลักที่ต้องการนำเสนอ หรือสาระสำคัญของบทความ เพื่อให้เห็นถึงจุดมุ่งหมายของการนำเสนอ ๓. มีความต่อเนื่องสัมพันธ์ ทั้งในส่วนของเนื้อหาจากบทนำสู่บทสรุป ทั้งในส่วนของการเรียบเรียงย่อคำ และการใช้คำเชื่อมข้อความสำหรับเชื่อมโยงในแต่ละหัวข้อ แต่ละย่อหน้าให้มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันเพื่อวัตถุประสงค์ในการตั้งผู้อ่าน ๔. เนื้อความชัดเจนกระชับแจ่ม ครอบคลุมหลักความคิดที่ต้องการนำเสนอ ข้อมูลที่นำเสนอเป็นข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง ๕. ต้องมีความสมบูรณ์ด้านการใช้ภาษา
๒	ดร.บัญชา เหลือแดง	เทคนิคการเขียนบทความวิจัยอีกประการหนึ่ง ก็คือบทความวิจัยควรมีลักษณะของบทความที่ดี (อ้างอิงจาก เอกสารเผยแพร่การจัดการความรู้ คณะบริหารธุรกิจ มทร.กรุงเทพ ๒๕๕๖) บทความที่ดีควรมีลักษณะที่สำคัญ ๕ ประการ คือ ๑. เนื้อหาของบทความเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มุ่งสู่ประเด็นหลักที่ต้องการ ๒. มีการเน้นย้ำในประเด็นหลักที่ต้องการนำเสนอ หรือสาระสำคัญของบทความ เพื่อให้เห็นถึงจุดมุ่งหมายของการนำเสนอ ๓. มีความต่อเนื่องสัมพันธ์ ทั้งในส่วนของเนื้อหาจากบทนำสู่บทสรุป ทั้งในส่วนของการเรียบเรียงย่อคำ และการใช้คำเชื่อมข้อความสำหรับเชื่อมโยงในแต่ละหัวข้อ แต่ละย่อหน้าให้มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันเพื่อวัตถุประสงค์ในการตั้งผู้อ่าน ๔. เนื้อความชัดเจนกระชับแจ่ม ครอบคลุมหลักความคิดที่ต้องการนำเสนอ ข้อมูลที่นำเสนอเป็นข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง ๕. ต้องมีความสมบูรณ์ด้านการใช้ภาษา

		ความแตกต่างระหว่างบทความวิชาการและบทความวิจัย <table><thead><tr><th>บทความวิชาการ</th><th>บทความวิจัย</th></tr></thead><tbody><tr><td>ส่วนประกอบส่วนต้น ส่วนหน้า - ชื่อเรื่อง - ชื่อผู้แต่ง - บทคัดย่อหรือสาระสังเขป </td><td>ส่วนประกอบส่วนต้น ส่วนหน้า - ชื่อเรื่อง - ชื่อผู้แต่ง - บทคัดย่อหรือสาระสังเขป - โฉมหน้าเฉพาะประเด็นข้อค้นพบที่สำคัญของผลการวิจัย </td></tr><tr><td>ส่วนเนื้อหา - ความรู้ เป็นการเขียนสาระที่ผู้แต่งและผู้อ่านของเรื่องที่จะเขียน ซึ่งจะเป็นการรู้พื้นฐานเชิงความรู้ของบทความวิชาการ - เนื้อหาความรู้ เขียนรายละเอียดของประเด็นที่ผู้แต่งได้วางใจไว้ โดยทั่วไปจะเขียนมาตั้งแต่ต้นจนจบบทความ - วิธีการเขียน เขียนโดยผู้แต่งจะเขียนถึงข้อเท็จจริง ข้อค้นพบ ข้อค้นพบที่ใหม่ และบทความที่เขียนขึ้นเพื่อเสนอข้อค้นพบความรู้ใหม่ในด้านความรู้ - บทสรุป สรุปสาระสำคัญของเนื้อหาที่เขียนขึ้นเป็นข้อค้นพบ ข้อค้นพบที่ใหม่ การสรุปประเด็นใหม่ ประเด็นสำคัญที่ประจักษ์ชัดเห็นได้ชัดว่ามีความสำคัญต่อสังคม </td><td>ส่วนเนื้อหา - ความรู้ เป็นการเขียนความรู้ที่ผู้แต่งมีอยู่ของตนเอง หรือที่เขียนขึ้น จะเป็นการรู้พื้นฐานความรู้ของบทความวิชาการ - เนื้อหาความรู้ เขียนโดยผู้แต่งจะเขียนถึงข้อเท็จจริง ข้อค้นพบ ข้อค้นพบที่ใหม่ และบทความที่เขียนขึ้นเพื่อเสนอข้อค้นพบความรู้ใหม่ในด้านความรู้ - วิธีการเขียน เขียนโดยผู้แต่งจะเขียนถึงข้อเท็จจริง ข้อค้นพบ ข้อค้นพบที่ใหม่ การสรุปประเด็นใหม่ ประเด็นสำคัญที่ประจักษ์ชัดเห็นได้ชัดว่ามีความสำคัญต่อสังคม - บทสรุป สรุปสาระสำคัญของเนื้อหาที่เขียนขึ้นเป็นข้อค้นพบ ข้อค้นพบที่ใหม่ การสรุปประเด็นใหม่ ประเด็นสำคัญที่ประจักษ์ชัดเห็นได้ชัดว่ามีความสำคัญต่อสังคม </td></tr><tr><td>ส่วนประกอบส่วนท้าย - บรรณานุกรม เอกสารอ้างอิง </td><td>ส่วนประกอบส่วนท้าย - บรรณานุกรม เอกสารอ้างอิง - ทัศนะวิจารณ์ (ถ้ามี) </td></tr></tbody></table> ที่มา: วารสาร ๔๖ ฉบับพิเศษ, กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	บทความวิชาการ	บทความวิจัย	ส่วนประกอบส่วนต้น ส่วนหน้า - ชื่อเรื่อง - ชื่อผู้แต่ง - บทคัดย่อหรือสาระสังเขป	ส่วนประกอบส่วนต้น ส่วนหน้า - ชื่อเรื่อง - ชื่อผู้แต่ง - บทคัดย่อหรือสาระสังเขป - โฉมหน้าเฉพาะประเด็นข้อค้นพบที่สำคัญของผลการวิจัย	ส่วนเนื้อหา - ความรู้ เป็นการเขียนสาระที่ผู้แต่งและผู้อ่านของเรื่องที่จะเขียน ซึ่งจะเป็นการรู้พื้นฐานเชิงความรู้ของบทความวิชาการ - เนื้อหาความรู้ เขียนรายละเอียดของประเด็นที่ผู้แต่งได้วางใจไว้ โดยทั่วไปจะเขียนมาตั้งแต่ต้นจนจบบทความ - วิธีการเขียน เขียนโดยผู้แต่งจะเขียนถึงข้อเท็จจริง ข้อค้นพบ ข้อค้นพบที่ใหม่ และบทความที่เขียนขึ้นเพื่อเสนอข้อค้นพบความรู้ใหม่ในด้านความรู้ - บทสรุป สรุปสาระสำคัญของเนื้อหาที่เขียนขึ้นเป็นข้อค้นพบ ข้อค้นพบที่ใหม่ การสรุปประเด็นใหม่ ประเด็นสำคัญที่ประจักษ์ชัดเห็นได้ชัดว่ามีความสำคัญต่อสังคม	ส่วนเนื้อหา - ความรู้ เป็นการเขียนความรู้ที่ผู้แต่งมีอยู่ของตนเอง หรือที่เขียนขึ้น จะเป็นการรู้พื้นฐานความรู้ของบทความวิชาการ - เนื้อหาความรู้ เขียนโดยผู้แต่งจะเขียนถึงข้อเท็จจริง ข้อค้นพบ ข้อค้นพบที่ใหม่ และบทความที่เขียนขึ้นเพื่อเสนอข้อค้นพบความรู้ใหม่ในด้านความรู้ - วิธีการเขียน เขียนโดยผู้แต่งจะเขียนถึงข้อเท็จจริง ข้อค้นพบ ข้อค้นพบที่ใหม่ การสรุปประเด็นใหม่ ประเด็นสำคัญที่ประจักษ์ชัดเห็นได้ชัดว่ามีความสำคัญต่อสังคม - บทสรุป สรุปสาระสำคัญของเนื้อหาที่เขียนขึ้นเป็นข้อค้นพบ ข้อค้นพบที่ใหม่ การสรุปประเด็นใหม่ ประเด็นสำคัญที่ประจักษ์ชัดเห็นได้ชัดว่ามีความสำคัญต่อสังคม	ส่วนประกอบส่วนท้าย - บรรณานุกรม เอกสารอ้างอิง	ส่วนประกอบส่วนท้าย - บรรณานุกรม เอกสารอ้างอิง - ทัศนะวิจารณ์ (ถ้ามี)
บทความวิชาการ	บทความวิจัย									
ส่วนประกอบส่วนต้น ส่วนหน้า - ชื่อเรื่อง - ชื่อผู้แต่ง - บทคัดย่อหรือสาระสังเขป	ส่วนประกอบส่วนต้น ส่วนหน้า - ชื่อเรื่อง - ชื่อผู้แต่ง - บทคัดย่อหรือสาระสังเขป - โฉมหน้าเฉพาะประเด็นข้อค้นพบที่สำคัญของผลการวิจัย									
ส่วนเนื้อหา - ความรู้ เป็นการเขียนสาระที่ผู้แต่งและผู้อ่านของเรื่องที่จะเขียน ซึ่งจะเป็นการรู้พื้นฐานเชิงความรู้ของบทความวิชาการ - เนื้อหาความรู้ เขียนรายละเอียดของประเด็นที่ผู้แต่งได้วางใจไว้ โดยทั่วไปจะเขียนมาตั้งแต่ต้นจนจบบทความ - วิธีการเขียน เขียนโดยผู้แต่งจะเขียนถึงข้อเท็จจริง ข้อค้นพบ ข้อค้นพบที่ใหม่ และบทความที่เขียนขึ้นเพื่อเสนอข้อค้นพบความรู้ใหม่ในด้านความรู้ - บทสรุป สรุปสาระสำคัญของเนื้อหาที่เขียนขึ้นเป็นข้อค้นพบ ข้อค้นพบที่ใหม่ การสรุปประเด็นใหม่ ประเด็นสำคัญที่ประจักษ์ชัดเห็นได้ชัดว่ามีความสำคัญต่อสังคม	ส่วนเนื้อหา - ความรู้ เป็นการเขียนความรู้ที่ผู้แต่งมีอยู่ของตนเอง หรือที่เขียนขึ้น จะเป็นการรู้พื้นฐานความรู้ของบทความวิชาการ - เนื้อหาความรู้ เขียนโดยผู้แต่งจะเขียนถึงข้อเท็จจริง ข้อค้นพบ ข้อค้นพบที่ใหม่ และบทความที่เขียนขึ้นเพื่อเสนอข้อค้นพบความรู้ใหม่ในด้านความรู้ - วิธีการเขียน เขียนโดยผู้แต่งจะเขียนถึงข้อเท็จจริง ข้อค้นพบ ข้อค้นพบที่ใหม่ การสรุปประเด็นใหม่ ประเด็นสำคัญที่ประจักษ์ชัดเห็นได้ชัดว่ามีความสำคัญต่อสังคม - บทสรุป สรุปสาระสำคัญของเนื้อหาที่เขียนขึ้นเป็นข้อค้นพบ ข้อค้นพบที่ใหม่ การสรุปประเด็นใหม่ ประเด็นสำคัญที่ประจักษ์ชัดเห็นได้ชัดว่ามีความสำคัญต่อสังคม									
ส่วนประกอบส่วนท้าย - บรรณานุกรม เอกสารอ้างอิง	ส่วนประกอบส่วนท้าย - บรรณานุกรม เอกสารอ้างอิง - ทัศนะวิจารณ์ (ถ้ามี)									
๔	อาจารย์ลักขณา บรรณาวัดน์	เนื้อหาที่เขียนต้องมีความสอดคล้องไม่หลงประเด็น และมีความรัดกุมกระชับ และถูกต้องมีการตรวจสอบอย่างเข้มข้นในทุกๆประเด็นที่เขียน								
๕	อาจารย์กิตติพงษ์ พุ่มโกษนา	เทคนิคการเขียนบทความวิจัยที่ดี ควรมีลักษณะ ดังนี้ ๑. บอกให้รู้ถึงวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนของบทความ ๒. เขียนบทความที่มีจุดมุ่งหมายตรงประเด็น พร้อมทั้งวิธีการทดลอง ๓. บทความวิจัยต้องมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ๔. ต้องใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย								
๖	ดร.พิมลพรรณ เนียมกลาง	การเขียนบทความวิจัยเพื่อส่งตีพิมพ์จะเป็นไปได้อย่างไร จะต้องมีการสรุปเนื้อหา ก่อน จากนั้นจึงมีการจัดเตรียมผลการทดลอง จึงค่อยเริ่มเขียนบทนำ การทดลอง ผลการทดลอง วิเคราะห์ผลการทดลอง และ สรุปผลการทดลองตามลำดับ								
๗	ดร.จักรพงษ์ ตรีตรง	เนื้อหาของบทความควรชัดเจน อธิบายได้อย่างมีเหตุผล ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมเข้าใจง่าย ตรงประเด็นและหลีกเลี่ยงการใช้คำที่ยืดเยื้อ เพื่อความกระชับและเข้าใจง่าย								
๘	ผศ.ดร.พิชิต กิตติสุวรรณ	เทคนิคการเขียนบทความวิจัยอีกประการหนึ่ง ก็คือบทความวิจัยควรมีลักษณะของบทความที่ดี (อ้างอิงจาก เอกสารเผยแพร่การจัดการความรู้ คณะบริหารธุรกิจ มทร.กรุงเทพ ๒๕๕๖) บทความที่ดีควรมีลักษณะที่สำคัญ ๕ ประการ คือ ๑. เนื้อหาของบทความเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มุ่งสู่ประเด็นหลักที่ต้องการ ๒. มีการเน้นย้ำในประเด็นหลักที่ต้องการนำเสนอ หรือสาระสำคัญของบทความ เพื่อให้เห็นถึงจุดมุ่งหมายของการนำเสนอ ๓. มีความต่อเนื่องสัมพันธ์ ทั้งในส่วนของเนื้อหาจากบทนำสู่บทสรุป ทั้งในส่วนของการเรียบเรียงถ้อยคำ และการใช้คำเชื่อมข้อความสำหรับเชื่อมโยงในแต่ละหัวข้อ แต่ละย่อหน้าให้มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันเพื่อวัตถุประสงค์ในการดึงดูดผู้อ่าน ๔. เนื้อความชัดเจนกระชับแจ่มแจ้ง ครอบคลุมหลักความคิดที่ต้องการนำเสนอ ข้อมูลที่นำเสนอเป็นข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง ๕. ต้องมีความสมบูรณ์ด้านการใช้ภาษา								
๙	อาจารย์โสภา แซ่เฮ้ง	สิ่งที่เขียนลงในบทความ ควรเป็นสิ่งที่ทันสมัยและอยู่ในความสนใจในวงวิชาการ โดยอาศัยความรู้จากตัวผู้เขียน ที่มีประสบการณ์และความชำนาญในเรื่องที่จะเขียนหรือผลที่เกิดจากการวิจัยของตัวผู้เขียนบทความเอง โดยสิ่งที่เขียนควรมีเนื้อหาสาระที่มีความถูกต้องเชื่อถือได้ ในทางวิชาการ และมีประโยชน์ต่อสังคมและ/หรือประเทศชาติ โดยอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณของนักวิชาการเอง โดยงานเขียนบทความทางวิชาการ								

		ควรมีโครงสร้างหลัก ๔ ประการของการเขียนคือ ๑) ชื่อบทความ ควรสั้นกะทัดรัด ใช้ภาษาง่ายต่อการเข้าใจ มีความหมายที่สื่อให้ผู้อ่านอยากติดตามและสนใจในการอ่าน ๒) คำนำ/หรือบทนำ เป็นส่วนของการเปิดประเด็นเข้าสู่เนื้อหา ควรบอกถึงความสำคัญและวัตถุประสงค์ของการเขียน เพื่อจูงใจให้ผู้อ่านเลือกที่จะอ่าน ๓) เนื้อเรื่อง ควรแสดงองค์ความรู้ ข้อค้นพบ ที่อยู่บนฐานข้อมูลที่เป็นความจริง หรือสถิติที่ทันสมัย มีหลักฐานอ้างอิงที่ชัดเจน ควรมีภาพประกอบ หรือตารางตามความเหมาะสม ๔) บทสรุป เป็นการสรุปเชิงพรรณนาจากส่วนเนื้อหาไม่ควรยืดเยื้อ ย่นย่อบางครั้งอาจใช้ภาษาตีหรือปรัชญามาช่วยสรุปให้เกิดข้อคิดแก่ผู้อ่านได้ด้วยก็เป็นสิ่งที่ดีและควรคำนึงถึงการใช้ภาษาการถูกหลักไวยากรณ์ รวมทั้งการอ้างอิงให้ถูกต้องหลักการเขียนบรรณานุกรมด้วยเสมอ
๑๐	ผศ.ดร.จิระพล กลิ่นบุญ	๑.กรณีเป็นบทความในระดับชาติ คำศัพท์ที่ใช้ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด ๒.เนื้อหาของบทความควรชัดเจน อธิบายได้อย่างมีเหตุผล ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมเข้าใจง่าย ตรงประเด็นและหลีกเลี่ยงการใช้คำที่ยืดเยื้อ เพื่อความกระชับและเข้าใจง่าย ๓.ระหว่างเขียนให้หาความเชื่อมโยงของแต่ละประโยคเพื่อต่อเนื่องและเป็นเหตุเป็นผลกัน หรือมีการอ้างอิงจากบทความทางวิชาการก่อนหน้า

(ดร.ปรัชญา มงคลไวย์)
ประธานกลุ่มจัดการความรู้

แบบสรุปลงความรูจากกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการวิจัยครั้งที่ ๓

ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ประเด็นความรู้:การพัฒนาทักษะการเขียนบทความวิจัยเพื่อเขียนตีพิมพ์บทความวิจัย และแนวทางการหาแหล่งตีพิมพ์บทความวิจัยที่มี

มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ

หัวข้อการจัดการความรู้: แหล่งตีพิมพ์บทความวิจัยระดับชาติ

ผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้: (ดงบัญญัติรายชื่อนี้แนบ)

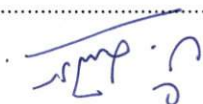
วัน เดือน ปี ที่ดำเนินการ: ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑

สรุปองค์ความรู้ที่ได้:

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	องค์ความรู้
๑	ดร.ปรัชญา มงคลไวย	บทความวิจัยระดับชาติที่ สมศ.(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา) และ สกอ.(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) ได้ให้ความหมาย งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) ซึ่งมีค่าน้ำหนักบ่งบอกคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ๐.๕๐ โดยเข้าดูและสืบค้นได้ในประกาศของ สมศ. www.ONESQA.or.th และ สกอ. www.mua.go.th
๒	ดร.บัญชา เหลือแดง	บทความวิจัยระดับชาติที่ สมศ.(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา) และ สกอ.(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) ได้ให้ความหมาย งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) ซึ่งมีค่าน้ำหนักบ่งบอกคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ๐.๕๐ โดยเข้าดูและสืบค้นได้ในประกาศของ สมศ. www.ONESQA.or.th และ สกอ. www.mua.go.th
๓	อาจารย์สุน รุ่งเรือง	๑. ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๒. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ) วารสารวิชาการทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๓. วารสารระดับชาติ สำหรับการพิจารณาผลงานตีพิมพ์เรื่องที่ ๒ ของนักศึกษาทุนคปภ. ก่อนสำเร็จการศึกษาปริญญาเอก เช่น - วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Songklanakarin Journal of Science and Technology) - วารสารวิจัย มข. (KKU Research Journal) - วิศวกรรมสารฉบับวิจัยและพัฒนา (Research and Development Journal of the Engineering Institute of Thailand) - วิศวกรรมสาร มข. (KKU. Engineering Journal) - Thammasat International Journal of Science and Technology - วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
๔	อาจารย์ลักขณา บรรณาวัฒน์	เลือกที่ที่อยู่ในฐานข้อมูลสำคัญๆ มีการดำเนินงานการมาอย่างยาวนาน และมีคณะผู้จัดทำที่น่าเชื่อถือ
๕	อาจารย์กิตติพงษ์ พุ่มโภชนา	บทความวิจัยระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI)
๖	ดร.พิมลพรรณ เนียมกลาง	วารสารโลหะ วัสดุ และแร่ (Journal of Metals, Materials and Minerals) สถาบันวิจัยโลหะและวัสดุ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๗	ดร.จักรพงศ์ ตรีตรง	สามารถหาข้อมูลได้จากฐานข้อมูล TCI ซึ่งเป็นฐานข้อมูลที่ สกอ.ยอมรับ
๘	ผศ.ดร.พิชิต กิตติสุวรรณ	บทความวิจัยระดับชาติที่ สมศ.(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา) และ สกอ.(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) ได้ให้ความหมาย งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการ

๑๐	ผ.ดร.จิระพล กลิ่นนัย	สามารถหาข้อมูลได้จากฐานข้อมูล TCI ซึ่งไปขึ้นชื่อในชื่อที่ สกอ.ยอมรับ
๙	อาจารย์สภา แซ่เซ่ง	ฐานข้อมูล TCI ในมหาวิทยาลัยและประเทศไทย
		พิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ขึ้นชื่ออยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) ซึ่งสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) โดยเข้าและสืบค้นได้บนเว็บไซต์ของ สกว. www.ONESQA.or.th และ www.mua.go.th

(ดร.ปรัชญา มงคลไวย)
ประธานกลุ่มวิชาการความรู้

แบบสรุปลงความรูจากกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรูด้านการวิจัยครั้งที่ ๔

ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ประเด็นความรู้:การพัฒนาทักษะการเขียนบทความวิจัยเพื่อเขียนตีพิมพ์บทความวิจัย และแนวทางการหาแหล่งตีพิมพ์บทความวิจัยที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ

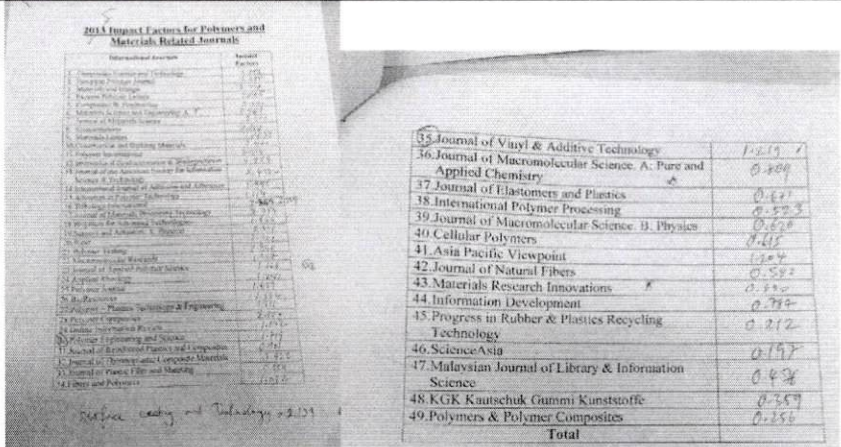
หัวข้อการจัดการความรู้: แหล่งตีพิมพ์บทความวิจัยระดับนานาชาติ

ผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้: (ดงบัญชาชัยชื่อที่แนบ)

วัน เดือน ปี ที่ดำเนินการ: ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

สรุปองค์ความรู้ที่ได้:

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	องค์ความรู้																				
๑	ดร.ปรัชญา มงคลไวย	บทความวิจัยระดับนานาชาติที่ สมศ.(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา) และ สกอ.(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) ได้ให้ความหมาย บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank) WWW.scimagojr.comฐานข้อมูล Thomson Reuter (ISI เดิม) WWW.webofscience.comและฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.																				
๒	ดร.บัญชา เหลือแดง	สมศ.(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา) และ สกอ.(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) ได้ให้ความหมาย งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับสากล(International Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล SCIENCE CITATION INDEX - JOURNAL LISTซึ่งโดยปกติแล้วได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank) WWW.scimagojr.com ฐานข้อมูล Thomson Reuter (ISI เดิม)WWW.webofscience.com และฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.																				
๓	อาจารย์สุชน รุ่งเรือง	วารสารวิชาการในระดับนานาชาติ ปัจจุบันส่วนใหญ่มีการจัดทำในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Journals) และรวบรวมทำดัชนีไว้ในฐานข้อมูลออนไลน์ต่างๆมากมาย ซึ่งฐานข้อมูลที่มีชื่อเสียงที่ได้รับความนิยมเชื่อถือ ได้แก่ ISI Web Of Science, Scopus, ScienceDirect นอกจากนี้ยังมีผลงานวิชาการส่วนหนึ่งที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในฐานข้อมูลแบบ Open Access ซึ่งไม่ปรากฏค่า Journal Impact Factor เช่น ฐานข้อมูลของสำนักพิมพ์ Hindawi วารสารที่อยู่ใน DOAJ (Directory of Open Access Journals)เจ้าของผลงานวิชาการควรพิจารณาก่อนส่งไปตีพิมพ์ด้วย ว่าเป็นวารสารที่เผยแพร่ในฐานข้อมูลประเภทใด วารสารวิชาการสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ ของ สกอ. <table><tr><th>ลำดับ</th><th>ชื่อภาษาอังกฤษ</th><th>ชื่อภาษาไทย</th><th>ปรากฏในฐานข้อมูลสากล</th></tr><tr><td>๑</td><td>ScienceAsia : Journal of the Science Society of Thailand</td><td>สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์</td><td>ISI/SCOPUS</td></tr><tr><td>๒</td><td>Songklanakarin Journal of Science and Technology</td><td>วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</td><td>SCOPUS</td></tr><tr><td>๓</td><td>Journal of Environmental Research</td><td>สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</td><td></td></tr><tr><td>๔</td><td>KasetsartJournal : Natural Science</td><td>มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์</td><td>SCOPUS</td></tr></table>	ลำดับ	ชื่อภาษาอังกฤษ	ชื่อภาษาไทย	ปรากฏในฐานข้อมูลสากล	๑	ScienceAsia : Journal of the Science Society of Thailand	สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์	ISI/SCOPUS	๒	Songklanakarin Journal of Science and Technology	วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	SCOPUS	๓	Journal of Environmental Research	สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		๔	KasetsartJournal : Natural Science	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	SCOPUS
ลำดับ	ชื่อภาษาอังกฤษ	ชื่อภาษาไทย	ปรากฏในฐานข้อมูลสากล																			
๑	ScienceAsia : Journal of the Science Society of Thailand	สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์	ISI/SCOPUS																			
๒	Songklanakarin Journal of Science and Technology	วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	SCOPUS																			
๓	Journal of Environmental Research	สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย																				
๔	KasetsartJournal : Natural Science	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	SCOPUS																			
๔	อาจารย์ลักขณา บรรณาวัดน์	เลือกที่อยู่ฐานข้อมูลสำคัญๆ มีการดำเนินงานการมาอย่างยาวนาน มีการจัดการที่เป็น																				

		ระบบนำเชื่อถือ
๕	อาจารย์กิตติพงษ์ พุ่มโกชนา	บทความวิจัยระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank) WWW.scimagojr.com ฐานข้อมูล Thomson Reuter (ISI เดิม) WWW.webofscience.com และฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.
๖	ดร.พิมลพรรณ เนียมกลาง	
๗	ดร.จักรพงษ์ ตริตรอง	สามารถหาข้อมูลได้จากฐานข้อมูล Scopus และ ISI ซึ่งเป็นฐานข้อมูลที่ สกอ.ยอมรับ
๘	ผศ.ดร.พิชิต กิตติสุวรรณ	บทความวิจัยระดับชาติที่ สมศ.(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา) และ สกอ.(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) ได้ให้ความหมาย บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank) WWW.scimagojr.com ฐานข้อมูล Thomson Reuter (ISI เดิม) WWW.webofscience.com และฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.
๙	อาจารย์โสภา แซ่เอ็ง	- Journal Citation Reports - Web of Science - SC Imago - Scopus Journal Analyzer - Eigen FACTOR - Google scholar
๑๐	ผศ.ดร.จิระพล กลั่นบุญ	๑. สามารถหาข้อมูลได้จากฐานข้อมูล Scopus และ ISI ซึ่งเป็นฐานข้อมูลที่ สกอ.ยอมรับ ๒. ตรวจสอบรายชื่อวารสารวิชาการจาก สกอ.

(ดร.ปรัชญา มงคลไวย)
ประธานกลุ่มจัดการความรู้

แบบสรุปลงความรูจากกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรูด้านการวิจัยครั้งที่ ๕

ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ประเด็นความรู้:การพัฒนาทักษะการเขียนบทความวิจัยเพื่อเขียนตีพิมพ์บทความวิจัย และแนวทางการหาแหล่งตีพิมพ์บทความวิจัยที่มี

มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ

หัวข้อการจัดการความรู้:เทคนิคการเลือกแหล่งตีพิมพ์

ผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้: (ดังบัญชีรายชื่อที่แนบ)

วัน เดือน ปี ที่ดำเนินการ: ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

สรุปลงความรูที่ได้:

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	องค์ความรู้
๑	ดร.ปรัชญา มงคลไวย	๑.พิจารณาขอบเขตเนื้อหาของวารสารต่อความสนใจ ๒.การประเมินคุณภาพวารสารจาก Impact และ Ranking ซึ่งเป็นค่าบ่งชี้ถึงคุณภาพของวารสารนั้น ๆ ตัวอย่างค่าชี้วัดที่เป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพวารสาร ได้แก่ ค่า IF (Impact Factor, IF) ค่า h index (highly-cited index หรือ Hirsch index) จำนวนบทความที่ตีพิมพ์ในแต่ละปี และ การประเมินช่วงอายุเฉลี่ยของการใช้วารสาร (Cited Half Life) ๓.สถานะการมีอยู่ของวารสาร (Index) อยู่ในฐานข้อมูลวารสารอ้างอิงที่สำคัญ (Citation Databases) ๔.ระยะเวลาของกระบวนการพิจารณาถ้อยแถลงโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review Process) ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากเว็บไซต์ของวารสาร ๕. Acceptance/Rejection Rates ใช้เป็นตัวชี้วัดถึงโอกาสที่จะได้ตีพิมพ์ในวารสารนั้น ซึ่งวารสารเฉพาะสาขามีแนวโน้มว่าจะมีอัตราต่ำกว่าวารสารทั่วไป
๒	ดร.บัญชา เหลือแดง	๑ ทบทวนการใช้วารสาร โดยพิจารณาจากวารสารที่เป็นที่ยอมรับในแวดวงวิชาการ มีการใช้บ่อยเป็นประจำในการติดตามการพัฒนาหรือความก้าวหน้าทางศิลปวิทยาการในสาขาวิชานั้น ๆ ๒ การประเมินคุณภาพวารสารจาก Impact และ Ranking ซึ่งเป็นค่าบ่งชี้ถึงคุณภาพของวารสารนั้น ๆ ตัวอย่างค่าชี้วัดที่เป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพวารสาร - ค่า IF (Impact Factor, IF) คือ ค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งของการอ้างอิงต่อบทความในช่วงระยะเวลาหนึ่งที่กำหนด ถ้า IF สูง แสดงว่าบทความในวารสารนั้นมีการถูกอ้างอิงบ่อยครั้ง บทความส่วนใหญ่ของวารสารนั้นมีผลกระทบต่อการวิชาการสูงค่า IF จึงเป็นเครื่องมือช่วยในการเปรียบเทียบและจัดอันดับวารสาร เหมาะสำหรับนักวิจัยในการคัดเลือกวารสารที่เหมาะสมเพื่อการตีพิมพ์ แต่ถ้าจะนำมาใช้เพื่อประเมินคุณภาพของบทความวิจัย ควรพิจารณาจำนวนการอ้างอิงของบทความนั้นด้วย ๓ Acceptance/Rejection Rates ใช้เป็นตัวชี้วัดถึงโอกาสที่จะได้ตีพิมพ์ในวารสารนั้น ซึ่งวารสารเฉพาะสาขามีแนวโน้มว่าจะมีอัตราต่ำกว่าวารสารทั่วไป ๔ ระยะเวลาของกระบวนการพิจารณาถ้อยแถลงโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review Process) ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากเว็บไซต์ของวารสาร โดยปัจจัยที่ควรพิจารณาได้แก่ - ระยะเวลาเฉลี่ยในการส่งบทความตีพิมพ์ (submit) - ระยะเวลาเฉลี่ยตั้งแต่ส่งบทความถึงการตอบรับ และ ปฏิเสธการตีพิมพ์
๓	อาจารย์สุธน รุ่งเรือง	ในหัวข้อนี้ได้รับความรู้จากบทความ “เทคนิคการเลือกวารสารนานาชาติเพื่อตีพิมพ์ผลงานวิจัย” ของรองศาสตราจารย์สุดาวเลิศวิสุทธิไพบูลย์ ดังนี้ ๑. ทบทวนการใช้วารสาร ๒. พิจารณาขอบเขตเนื้อหาของวารสารต่อความสนใจของผู้อ่าน ๓. การประเมินคุณภาพวารสารจาก Impact และ Ranking ๔. สถานะการมีอยู่ของวารสาร (Index) อยู่ในฐานข้อมูลวารสารอ้างอิงที่สำคัญ (Citation Databases)

		๕. ข้อมูลเกี่ยวกับวารสาร ที่สำคัญได้แก่ - จำนวนปีที่ตีพิมพ์ - จำนวนการยืมสำหรับวารสารตัวเล่ม หรือการ Download วารสาร/ e journals - ภาษาต้นฉบับที่ตีพิมพ์ ความถี่ของการตีพิมพ์ หรือ - รูปแบบการตีพิมพ์ เช่น แบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือตัวเล่ม (print) ๖. Acceptance/Rejection Rates ๗. สถานะของวารสารที่มีคณะกรรมการกลั่นกรองผลงานก่อนการตีพิมพ์ ๘. ระยะเวลาของกระบวนการพิจารณาถ้อยแถลงโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review Process) ๙. ชื่อเสียงของสำนักพิมพ์ วารสาร บรรณาธิการ และบอร์ดบรรณาธิการ ๑๐. ประเภทของต้นฉบับ (Manuscript) ๑๑. ค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้น ๑๒. สิทธิในบทความ (Rights for author)
๔	อาจารย์ลักษณ์ บรรณวัฒน์	เลือกที่ที่อยู่ในฐานข้อมูลสำคัญๆ มีการดำเนินการมาอย่างยาวนาน น่าเชื่อถือรวมถึงดูแนวโน้มความเข้มข้นของในงานอดีตที่ตีพิมพ์ในฐานนั้นๆ
๕	อาจารย์กิตติพงษ์ พุ่มโภชนา	๑.พิจารณาเนื้อหาในบทความวิจัยที่ตรงกับแหล่งตีพิมพ์ ๒.การประเมินคุณภาพวารสารจาก ImpactFactor และความเป็นที่นิยม
๖	ดร.พิมลพรรณ เนียมกลาง	ต้องเลือกวารสารที่มีความสอดคล้องกับบทความ สืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับวารสาร
๗	ดร.จักรพงษ์ ตรีตรง	๑. เลือกวารสารที่ปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล ISI หรือ Scopusโดยที่วารสารจะต้องไม่ปรากฏในวารสารต้องห้าม (Beall's list). ๒. ประเมินคุณภาพของวารสารจาก Impact factor, Quartile และจำนวนบทความที่ตีพิมพ์ในแต่ละปี ความถี่ของวารสารและสำนักพิมพ์ เป็นต้น
๘	ผศ.ดร.พิชิต กิตติสุวรรณ	๑.พิจารณาขอบเขตเนื้อหาของวารสารต่อความสนใจ ๒.การประเมินคุณภาพวารสารจาก Impact และ Ranking ซึ่งเป็นค่าบ่งชี้ถึงคุณภาพของวารสารนั้น ๆ ตัวอย่างค่าชี้วัดที่เป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพวารสาร ได้แก่ ค่า IF (Impact Factor, IF) ค่า h index (highly-cited index หรือ Hirsch index) จำนวนบทความที่ตีพิมพ์ในแต่ละปี และ การประเมินช่วงอายุเฉลี่ยของการใช้วารสาร (Cited Half Life) ๓.สถานะการมีอยู่ของวารสาร (Index) อยู่ในฐานข้อมูลวารสารอ้างอิงที่สำคัญ (Citation Databases) ๔.ระยะเวลาของกระบวนการพิจารณาถ้อยแถลงโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review Process) ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากเว็บไซต์ของวารสาร ๕. Acceptance/Rejection Rates ใช้เป็นตัวชี้วัดถึงโอกาสที่จะได้ตีพิมพ์ในวารสารนั้น ซึ่งวารสารเฉพาะสาขามีแนวโน้มว่าจะมีอัตราต่ำกว่าวารสารทั่วไป
๙	อาจารย์โสภา แซ่เฮ้ง	๑. ทบทวนการใช้วารสาร โดยพิจารณาจากวารสารที่เป็นที่ยอมรับในแวดวงวิชาการ มีการใช้บ่อยเป็นประจำ ในการติดตามการพัฒนาหรือความก้าวหน้าทางศิลปวิทยาการในสาขาวิชานั้น ๆ ๒. พิจารณาขอบเขตเนื้อหาของวารสารต่อความสนใจของผู้อ่าน - หากกำหนดกลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มผู้อ่านหรือผู้ใช้วารสารในวงกว้าง บทความเข้าถึงง่าย ใช้ศัพท์เฉพาะสาขาไม่มากเข้าใจง่าย ให้เลือกวารสารที่มุ่งเน้นขอบเขตเนื้อหาแนวกว้างเป็นสากล - หากกำหนดกลุ่มเป้าหมายเฉพาะกลุ่มหรือสาขาวิชา บทความใช้ศัพท์เฉพาะสาขามากให้

		เลือกวารสารที่มุ่งเน้นเฉพาะทางสาขา โดยอาจเข้าไปดูเป้าหมายและขอบเขตเนื้อหา (aim and scope) ในเว็บไซต์ของวารสารนั้น - ทบทวนจากวารสารฉบับเก่า เพื่อประเมินขอบเขตเนื้อหาของวารสาร หรือตรวจสอบจากฐานข้อมูลอ้างอิง เช่น web of science ซึ่งเป็นฐานข้อมูลบรรณานุกรมและสาระสิ่งพิมพ์ (Citation Database) เพื่อการค้นคว้าและการอ้างอิง สามารถเชื่อมโยงไปยังบทความหรือผลงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการ (Related Records) จากผลการสืบค้นที่ได้ ๓. การประเมินคุณภาพวารสารจาก Impact และ Ranking ซึ่งเป็นค่าบ่งชี้ถึงคุณภาพของวารสารนั้น ๆ ตัวอย่างค่าชี้วัดที่เป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพวารสาร ได้แก่ - ค่า IF (Impact Factor, IF) คือ ค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งของการอ้างอิงต่อบทความในช่วงระยะเวลาหนึ่งที่กำหนด ถ้า IF สูง แสดงว่าบทความในวารสารนั้นมีการถูกอ้างอิงบ่อยครั้ง บทความส่วนใหญ่ของวารสารนั้นมีผลกระทบต่อการวิชาการสูงค่า IF จึงเป็นเครื่องมือช่วยในการเปรียบเทียบและจัดอันดับวารสาร เหมาะสำหรับการคัดเลือกวารสารที่เหมาะสมเพื่อการตีพิมพ์ แต่ถ้าจะนำมาใช้เพื่อประเมินคุณภาพของบทความวิจัย ควรพิจารณาจำนวนการอ้างอิงของบทความนั้นด้วย - ค่า h index (highly-cited index หรือ Hirsch index) คือ ดัชนีในการประเมินคุณภาพผลงานตีพิมพ์ในวารสารเป็นค่าตัวเลขที่แสดงจำนวนผลงานวิจัยที่มีจำนวนครั้งของการอ้างอิงเท่ากับหรือมากกว่าจำนวนผลงานวิจัยนั้นๆ เช่น ค่า hindex = ๑๐ หมายความว่า มีผลงานวิจัยจำนวน ๑๐ บทความ (จากจำนวนทั้งหมด) ที่ได้รับการอ้างอิง ๑๐ ครั้งหรือมากกว่าเป็นต้น - จำนวนบทความที่ตีพิมพ์ในแต่ละปี - การประเมินช่วงอายุเฉลี่ยของการใช้วารสาร (Cited Half Life) ตัวอย่างเครื่องมือที่ช่วยในการประเมิน ได้แก่ - Journal Citation Reports - Web of Science - SC Imago - Scopus Journal Analyzer - Eigen FACTOR ๔. สถานะการมีอยู่ของวารสาร (Index) อยู่ในฐานข้อมูลวารสารอ้างอิงที่สำคัญ (Citation Databases) ใช้เพื่อประเมินคุณภาพของวารสาร โดยการตรวจสอบสถานะ Index และ ระยะเวลาที่ index ในฐานข้อมูลวารสารอ้างอิงที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับกันในการศึกษาวิจัย เช่น PubMed, Science Direct, SciFinder, Scopus, Web of science และ GoogleScholar เป็นต้น ๕. ข้อมูลเกี่ยวกับวารสาร ที่สำคัญได้แก่ - จำนวนปีที่ตีพิมพ์ - จำนวนการยืมสำหรับวารสารตัวเล่ม หรือการ Download วารสาร/ e-journals - ภาษาต้นฉบับที่ตีพิมพ์ ความถี่ของการตีพิมพ์ หรือ - รูปแบบการตีพิมพ์ เช่น แบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือตัวเล่ม (print) ๖. Acceptance/Rejection Rates ใช้เป็นตัวชี้วัดถึงโอกาสที่จะได้ตีพิมพ์ในวารสารนั้น ซึ่งวารสารเฉพาะสาขามีแนวโน้มว่าจะมีอัตราต่ำกว่าวารสารทั่วไป ๗. สถานะของวารสารที่มีคณะกรรมการกลั่นกรองผลงานก่อนการตีพิมพ์ เป็นวารสารที่มีการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ (peerreviewer) ที่พิจารณาคุณภาพบทความที่ครอบคลุมสาขาวิชาหรือกลุ่มสาขาวิชาตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของวารสาร โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสารอยู่ในรายชื่อด้วย ซึ่งจะช่วยคัดกรองเรื่องคุณภาพของวารสารได้เป็นอย่างดี ๘. ระยะเวลาของกระบวนการพิจารณาถ้อยแถลงโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review
--	--	---

U. C. J.

[illegible]

แบบสรุปลองความรู้จากกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการวิจัยครั้งที่ ๖

ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ประเด็นความรู้: การพัฒนาทักษะการเขียนบทความวิจัยเพื่อเขียนตีพิมพ์บทความวิจัย และแนวทางการหาแหล่งตีพิมพ์บทความวิจัยที่มี

มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ

หัวข้อการจัดการความรู้: การพิจารณาหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินบทความของวารสาร

ผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้: (ดังบัญชีรายชื่อที่แนบ)

วัน เดือน ปี ที่ดำเนินการ: ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

สรุปลองความรู้ที่ได้:

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	องค์ความรู้
๑	ดร.ปรัชญา มงคลไวย	โครงสร้างบทความวิจัย ในแต่ละหัวข้อมีความสมบูรณ์มากน้อยเพียงใด เช่น -Abstract:(clear / Intelligible / meet the objectives / complete) - บทคัดย่อ:(ชัดเจน / เข้าใจได้ / บรรลุวัตถุประสงค์ / ครบถ้วน) -Introduction:(clear / reliable/rational / see the importance of the issue) - บทนำ: (ชัดเจน / เชื่อถือได้ / มีเหตุผล / ดูความสำคัญของปัญหา) -Objectives:(clear / be feasible / comply with the title and the experimental results) - วัตถุประสงค์:(ชัดเจน / เป็นไปได้ / สอดคล้องกับชื่อเรื่องและผลการทดลอง) -Methodology:(experimental design / population and sample / tools and equipment / data collection / data analysis/statistics) - วิธีการ: การออกแบบการทดลอง / ประชากรและตัวอย่าง / เครื่องมือและอุปกรณ์ / การเก็บรวบรวมข้อมูล / การวิเคราะห์ข้อมูล / สถิติ)
๒	ดร.บัญชา เหลือแดง	ภาพรวมในการพิจารณาบทความ หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินบทความวิจัยของวารสาร จะถูกแบ่งตามโครงสร้างงานวิจัย คือ บทคัดย่อ บทนำ วัตถุประสงค์ และ วิธีการ ซึ่งในแต่ละหัวข้อก็จะมีคะแนนมากน้อยไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับแต่ละวารสาร -Abstract:(clear / Intelligible / meet the objectives / complete) - บทคัดย่อ:(ชัดเจน / เข้าใจได้ / บรรลุวัตถุประสงค์ / ครบถ้วน) -Introduction:(clear / reliable / rational / see the importance of the issue) - บทนำ:(ชัดเจน / เชื่อถือได้ / มีเหตุผล / ดูความสำคัญของปัญหา) -Objectives:(clear / be feasible / comply with the title and the experimental results) - วัตถุประสงค์:(ชัดเจน / เป็นไปได้ / สอดคล้องกับชื่อเรื่องและผลการทดลอง) -Methodology:(experimental design / population and sample / tools and equipment / data collection / data analysis/statistics) - วิธีการ:การออกแบบการทดลอง / ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง / เครื่องมือการวิจัย / การเก็บรวบรวมข้อมูล / การวิเคราะห์ข้อมูล / สถิติขึ้นอยู่กับแต่ละวารสาร
๓	อาจารย์สุธน รุ่งเรือง	ดูโอเดีย จากมาตรฐานการเผยแพร่ผลงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ ของ วช.
๔	อาจารย์ลักขณา บรรณาวัฒน์	แนวความคิดใหม่ ผลลัพธ์ที่ได้รับจากวิธีการที่นำเสนอดีกว่าวิธีการในอดีตก่อนหน้านี้ เนื้อหาถูกต้องตามแบบฟอร์มที่ฐานข้อมูลนั้นกำหนด
๕	อาจารย์กิตติพงษ์ พุ่มโกชนา	ไม่มีข้อมูล
๖	ดร.พิมลพรรณ เนียมกลาง	ไม่มีข้อมูล
๗	ดร.จักรพงศ์ ตรีตรง	เนื้อหาต้องนำไปสู่การสร้างความรู้ใหม่ๆ หรือต้องมีความแตกต่างจากความรู้ที่มีอยู่เดิม

๘	ผศ.ดร.พิชิต กิตติสุวรรณ	ถูกแบ่งตามโครงสร้างบทความวิจัย ในแต่ละหัวข้อว่ามีความสมบูรณ์มากน้อยเพียงใด เช่น -Abstract:(clear / Intelligible / meet the objectives / complete) บทคัดย่อ: (ชัดเจน / เข้าใจได้ / บรรลุวัตถุประสงค์ / ครบถ้วน) -Introduction:(clear / reliable/rational / see the importance of the issue) บทนำ:(ชัดเจน / เชื่อมโยงได้ / มีเหตุผล / ดูความสำคัญของปัญหา) -Objectives:(clear / be feasible / comply with the title and the experimental results) วัตถุประสงค์:(ชัดเจน / เป็นไปได้ / สอดคล้องกับชื่อเรื่องและผลการทดลอง) -Methodology:(experimental design / population and sample / tools and equipment / datacollection / data analysis/statistics) วิธีการ:การออกแบบการทดลอง / ประชากรและตัวอย่าง / เครื่องมือและอุปกรณ์ / การเก็บรวบรวมข้อมูล / การวิเคราะห์ข้อมูล / สถิติ)
๙	อาจารย์โสภา แซ่เอ็ง	ศึกษาบทความของผู้กลั่นกรองว่ามีแนวคิดสอดคล้องกับงานเราหรือไม่ ในกรณีที่สำนักพิมพ์ให้เราเสนอผู้กลั่นกรองจะต้องเลือกผู้กลั่นกรองที่มีแนวคิดสอดคล้องกับงานของเรา
๑๐	ผศ.ดร.จิระพล กลิ่นบุญ	เนื้อหาต้องตรงกับหัวข้อเรื่อง เป็นปัจจุบัน ไม่ล้าหลัง และอยู่ในความสนใจของผู้ทรงคุณวุฒิ ๑. เนื้อหาต้องนำไปสู่การสร้างความรู้ใหม่ๆ หรือต้องมีความแตกต่างจากความรู้ที่มีอยู่เดิม ๒. การเขียนบทความมีเนื้อหาที่ชัดเจน มีการอธิบายเป็นเหตุเป็นผลเด่นชัด งานเขียนต้องไม่มีคำผิดเยอะ และการใช้ไวยากรณ์ทางภาษาถูกต้องซึ่งการส่งบทความไปตีพิมพ์ในวารสารจะต้องผ่านการตรวจอย่างดี

(ดร.ปรัชญา มงคลไวย)
ประธานกลุ่มจัดการความรู้

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	องค์ความรู้
๑	ดร.ปรัชญา มงคลไวย์	เมื่อเขียนบทความเสร็จควรให้ผู้มีความชำนาญด้านภาษาไทย เพื่อนร่วมงาน หรือบุคคลอื่น อ่านทวนบทความอีกสอง ถึงสามครั้ง นอกจากนั้นคำศัพท์ภาษาไทยยังสามารถตรวจเช็คได้จาก เว็บไซต์ราชบัณฑิตยสภา www.royin.go.th
๒	ดร.บัญชา เหลือแดง	เทคนิคการตรวจทานภาษาไทยสำหรับวารสารระดับชาติ โดยส่วนใหญ่คนไทยมักจะเขียนคำผิดอยู่บ่อยครั้ง การตรวจสอบภาษาต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญ ชำนาญการ ช่วยในการตรวจสอบ และโปรแกรม Microsoft office word เป็นโปรแกรมสำหรับพิมพ์งานและข้อความ โดยตัวโปรแกรมยังสามารถตรวจสอบคำผิดได้ แต่ถ้าผู้เขียนไม่แน่ใจคำศัพท์ดังกล่าว ยังสามารถ ตรวจสอบได้จากเว็บไซต์พจนานุกรมออนไลน์ได้ด้วยตัวเอง อย่างเช่น https://dict.longdo.com/ http://dictionary.sanook.com/search/dict-th-th-royal-institute http://www.royin.go.th/dictionary/ http://xn--๑๖cnocga๑azj๑mtc๒h.com/map-all.php ควรตรวจสอบคำศัพท์เทคนิค คำศัพท์เฉพาะทางวิชา สาขา หรือแขนงด้านศาสตร์นั้น ซึ่งจะทำความเข้าใจความหมายแตกต่างกันออกไป
๓	อาจารย์สุธน รุ่งเรือง	เทคนิคการตรวจต้นฉบับบทความ ควรวิธีวิธีการ ดังนี้ ๑. ตรวจเนื้อหาให้ถูกต้องตามต้นฉบับ มีโครงสร้างเป็นไปตามรูปแบบที่วารสารกำหนด ในคำแนะนำการเตรียมต้นฉบับบทความ ต้องอ่านข้อความทุกคา ทุกบรรทัด ๒. ตรวจสอบภาษา ตัวสะกด การันต์ ลักษณะนาม ตัวเลข หน่วยนับ การตัดคำ ก่อนขึ้นบรรทัดใหม่ รูปแบบตาราง รูปภาพ การใช้ศัพท์วิชาการ ศัพท์บัญญัติ การใช้ศัพท์ต่างประเทศ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พจนานุกรมเฉพาะวิชา ๓. การตรวจต้นฉบับบทความ ต้องระลึกร่วมว่ามีใช้การอ่านเพื่อจับใจความ แต่เพื่อความถูกต้องของการจัดทำต้นฉบับบทความ
๔	อาจารย์ลักขณา บรรณวัฒน์	แบ่งเป็นสองรอบ รอบแรกผู้เขียนตรวจสอบเบื้องต้น หากมีผู้ร่วมวิจัยช่วยตรวจสอบอีกครั้ง
๕	อาจารย์กิตติพงษ์ พุ่มโกชนา	เขียนบทความวิจัยที่ได้ทำการตรวจสอบคำจากราชบัณฑิตยสภา และเมื่อเขียนเสร็จควรให้ผู้เชี่ยวชาญหรือเพื่อนร่วมงาน อ่านเพื่อตรวจสอบถึงความเข้าใจในสิ่งที่นำเสนอ ในบทความ
๖	ดร.พิมลพรรณ เนียมกลาง	ควรให้ผู้ร่วมวิจัยช่วยอ่านทวน ทั้งทางด้านภาษา และเนื้อหา
๗	ดร.จักรพงศ์ ตริตตรง	ส่งตรวจกับผู้ชำนาญหรือหน่วยงานตรวจสอบต่างๆ ทำการอ่านและวิจารณ์เพื่อแก้ไขปรับปรุง
๘	ผศ.ดร.พิชิต กิตติสุวรรณ	เทคนิคการตรวจทานภาษาไทยสำหรับวารสารระดับชาติ โดยส่วนใหญ่คนไทยมักจะเขียนคำผิดอยู่บ่อยครั้ง การตรวจสอบภาษาต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญ ชำนาญการ ช่วยในการตรวจสอบ และโปรแกรม Microsoft office word เป็นโปรแกรมสำหรับพิมพ์งานและข้อความ โดยตัวโปรแกรมยังสามารถตรวจสอบคำผิดได้ แต่ถ้าผู้เขียนไม่แน่ใจคำศัพท์ดังกล่าว ยังสามารถ ตรวจสอบได้จากเว็บไซต์พจนานุกรมออนไลน์ได้ด้วยตัวเอง อย่างเช่น

แบบสรุปลองความรู้จากกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการวิจัยครั้งที่ ๘

ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ประเด็นความรู้: การพัฒนาทักษะการเขียนบทความวิจัยเพื่อเขียนตีพิมพ์บทความวิจัย และแนวทางการหาแหล่งตีพิมพ์บทความวิจัยที่มี

มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ

หัวข้อการจัดการความรู้: เทคนิคการตรวจทานภาษาสำหรับวารสารระดับนานาชาติ

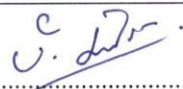
ผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้: (ดั่งบัญชีรายชื่อที่แนบ)

วัน เดือน ปี ที่ดำเนินการ: ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๑

สรุปลองความรู้ที่ได้:

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	องค์ความรู้
๑	ดร.ปรัชญา มงคลไวย	เมื่อเขียนบทความเสร็จควรให้ผู้มีความชำนาญด้านภาษา เพื่อนร่วมงาน หรือบุคคลอื่น อ่าน ทวนบทความอีกสอง ถึงสามครั้ง
๒	ดร.บัญชา เหลือแดง	สำหรับการเขียนวารสารระดับนานาชาติมีการตรวจทานภาษาอยู่ ๒ ประเภทหลัก คือ ๑. การตรวจสอบด้านหลักไวยากรณ์ (Grammar) และการตรวจสอบการคัดลอกผลงาน (Plagiarism) ๑.๑ การตรวจสอบด้านหลักไวยากรณ์ สามารถตรวจสอบหรือตรวจทานได้ ๒ ลักษณะ คือ การตรวจสอบด้วยผู้เชี่ยวชาญชำนาญการและเป็นมืออาชีพ สามารถ แก้ไข ปรับปรุงรูปประโยคให้ถูกต้องและเข้าใจง่ายมากขึ้น อาทิเช่น เว็บไซต์รับงาน ตรวจเอกสารภาษาอังกฤษ วารสาร บทความภาษาอังกฤษ รวมไปถึงรับแปลงาน เช่น https://www.proofreading.translationfind.com/th/ และ https://www.proofreadingservices.com/pages/thai หรืออาจารย์ มหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศ และอาจารย์ศูนย์ภาษาของมหาวิทยาลัย เป็นต้น สำหรับการตรวจสอบหลักไวยากรณ์ด้วยเครื่องมือซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์หรือบนเว็บไซต์ต่าง ๆ เช่น โปรแกรม Grammar Check anywhere http://www.gingersoftware.com/grammarcheck#.WNOCTVWGO๐๒ (ginger) http://www.onlinecorrection.com/ http://spellcheckplus.com/ http://www.polishmywriting.com/ ๑.๒ การตรวจสอบการคัดลอกผลงาน หรือการตรวจสอบรูปประโยคและคำซ้ำ ซึ่ง ณ ปัจจุบันได้มีการพัฒนาโปรแกรมให้
๓	อาจารย์สุธน รุ่งเรือง	ดูโอเดีย จากประกาศคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เรื่อง แนวปฏิบัติการสนับสนุนการตรวจแก้ไข (Editing) ต้นฉบับผลงานทางวิชาการเพื่อนำลงตีพิมพ์ในวารสารวิชาการนานาชาติ จัดให้มีคลินิกการเขียนบทความนานาชาติสาขาวิศวกรรมศาสตร์ โดยจัดจ้างผู้เชี่ยวชาญชาวไทย หรือชาวต่างชาติที่เกษียณอายุแล้ว มาประจำคลินิก เพื่อให้ อาจารย์บุคลากร นักวิจัย และนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ได้เรียนรู้เพื่อพัฒนาการเขียนผลงานวิชาการ ได้รับความรู้และคำแนะนำด้านการใช้ภาษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษโดยตรง
๔	อาจารย์ลักขณา บรรณาวัดน์	แบ่งเป็นสามรอบ รอบแรกผู้เขียนตรวจสอบเบื้องต้น รอบที่สองผู้ร่วมวิจัย หรือ ที่ปรึกษา ตรวจสอบอีกครั้ง รอบที่สามเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา
๕	อาจารย์กิตติพงษ์ พุ่มโกษา	ให้ผู้มีเชี่ยวชาญด้านภาษาแก้ไข แต่ต้องคำนึงถึงคำศัพท์เฉพาะที่ไม่ควรแก้ไข
๖	ดร.พิมลพรรณ นิยมกลาง	ในปัจจุบันมีโปรแกรมในการช่วยตรวจทานภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถช่วยได้ในเรื่อง การตรวจเช็คเบื้องต้น
๗	ดร.จักรพงษ์ ตรีตรง	ส่งตรวจกับผู้ชำนาญหรือหน่วยงานตรวจสอบต่างๆ ทำการอ่านและวิจารณ์เพื่อแก้ไขปรับปรุง
๘	ผศ.ดร.พิชิต กิตติสุวรรณ	สำหรับการเขียนวารสารระดับนานาชาติมีการตรวจทานภาษาอยู่ ๒ ประเภทหลัก คือ

		๑. การตรวจสอบด้านหลักไวยากรณ์ (Grammar) และการตรวจสอบการคัดลอกผลงาน (Plagiarism) ๑ การตรวจสอบด้านหลักการเขียนไวยากรณ์ สามารถตรวจสอบหรือตรวจทานได้ ๒ ลักษณะ คือ การตรวจสอบด้วยผู้เชี่ยวชาญชำนาญการและเป็นมืออาชีพ สามารถแก้ไขปรับปรุงรูปประโยคให้ถูกต้องและเข้าใจง่ายมากขึ้น อาทิเช่น เว็บไซต์รับงานตรวจเอกสารภาษาอังกฤษ วารสาร บทความภาษาอังกฤษ รวมไปถึงรับแปลงาน เช่น https://www.proofreading.translationfind.com/th/ และ https://www.proofreadingservices.com/pages/thai หรืออาจารย์มหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศ และอาจารย์ศูนย์ภาษาของมหาวิทยาลัย เป็นต้น สำหรับการตรวจสอบหลักไวยากรณ์ด้วยเครื่องมือซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์หรือบนเว็บไซต์ต่าง ๆ เช่น โปรแกรม GrammarCheck anywhere http://www.gingersoftware.com/grammarcheck#.WN0CTWWGO0๒(ginger) http://www.onlinecorrection.com/ http://spellcheckplus.com/ http://www.polishmywriting.com/ https://www.grammarly.com/ http://www.reverso.net/spell-checker/english-spelling-grammar/ https://www.paperrater.com/ http://www.grammarcheck.net/editor/ http://www.whitesmoke.com/ ๒ การตรวจสอบการคัดลอกผลงาน หรือการตรวจสอบรูปประโยคและคำซ้ำ ซึ่ง ณ ปัจจุบันได้มีการพัฒนาโปรแกรมให้สามารถตรวจสอบรูปประโยค โดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์คำซ้ำของทั้งบทความหรือวารสาร ถ้าหากถูกตรวจพบว่างานเขียนนั้นมีการคัดลอกมาจากผลงานของผู้อื่น หรือมีการนำข้อมูลมาแสดงโดยไม่มีการอ้างอิงแหล่งที่มาอย่างถูกต้อง จะถือว่าผู้เขียนงานชิ้นนั้นมีความผิดทันที นักวิชาการหรือนักวิจัยที่ต้องเขียนบทความทางวิชาการจึงให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่างมาก แต่บางครั้งการเขียนบทความวิชาการ ผู้เขียนไม่ได้ตั้งใจให้มี plagiarism ในงานเขียนของตัวเอง แต่อาจเกิดจากการเผลอเผลอ อย่างไม่ได้ตั้งใจ การตรวจสอบ plagiarism ในงานเขียนจึงเป็นสิ่งที่ต้องใส่ใจ และให้ความสำคัญอย่างมาก เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบมีหลายอย่าง ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่าย และนี่คืออีกทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยในการตรวจสอบ Plagiarism ซึ่งสามารถช่วยได้ในระดับหนึ่ง และไม่มีค่าใช้จ่ายในการใช้งาน นั่นคือDupli CheckerFree Online Plagiarism DetectionToolและโปรแกรมเสียงานอย่าง trimmer และ turnitin เป็นต้น
๙	อาจารย์โสภา แซ่เฮ้ง	หาผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาช่วยแต่จะต้องคุยกันมากพอสมควรเนื่องจากเป็นบทความเฉพาะทางแต่จะได้เนื้อความที่สละสลวยอ่านเข้าใจง่าย
๑๐	ผศ.ดร.จิระพล กลิ่นบุญ	๑. สำหรับการตรวจคำผิด สามารถอ่านตรวจทานหลายรอบ และตรวจสอบคำผิดเบื้องต้นด้วยโปรแกรมเช่นMSWord ๒. ส่งตรวจกับผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานตรวจสอบต่างๆ ทำการอ่านและวิจารณ์เพื่อแก้ไขปรับปรุง ๓. ควรจัดตั้งหน่วยงานในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สำหรับตรวจสอบและแก้ไขบทความทางวิชาการก่อนส่งวารสาร ส่งขอบริการตรวจภาษาจากวารสารวิชาการที่จะส่งไป

 (ดร.ปรีชญา มงคลไวย)
 ประธานกลุ่มจัดการความรู้

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	องค์ความรู้
๑	ดร.ปรัชญา มงคลไวย	ควรตอบทุกข้อสงสัย โดยเฉพาะคำถามที่อยู่ในประเด็นที่เรานำเสนอเป็นหลักหรือการทดลองเก็บผลควรทำให้ออกด้านเพื่อโอกาสในการขอผลเพิ่มจะได้ไม่กินเวลาในการแก้ไข
๒	ดร.บัญชา เหลือแดง	เทคนิคการตอบคำถามผู้ทรงคุณวุฒิ ควรตอบอย่างตรงไปตรงมา ต้องตอบให้ตรงประเด็น ห้ามหมกเม็ดกับคำตอบ มีผลลัพธ์และผลทดสอบให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้รับทราบกับคำตอบที่ถูกถามไป โอกาสที่วารสารและบทความจะถูกตอบรับ (Accepted) และตีพิมพ์ มีเปอร์เซ็นต์ค่อนข้างสูง (>๙๐%) ควรตอบทุกข้อสงสัย โดยเฉพาะคำถามที่อยู่ในประเด็นที่เรานำเสนอเป็นหลัก หรือการทดลองเก็บผลควรทำให้ออกด้านเพื่อโอกาสในการขอผลเพิ่มจะได้ไม่กินเวลาในการแก้ไข
๓	อาจารย์สุธน รุ่งเรือง	เทคนิค รู้เขารู้เรา ในการตอบคำถามผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาบทความวิจัย นั้น จึงต้องรู้ว่า จะตอบอย่างไรที่จะไม่เป็นสาเหตุให้ถูกปฏิเสธการตีพิมพ์ จึงต้องรู้ภาพรวมทั้งหมด ในที่นี้ขอนำความรู้จาก “เหตุผลในการที่ต้นฉบับถูกปฏิเสธการตีพิมพ์” โดย ดร.วสุปฐมอารีย์ บรรณาธิการวารสาร Chiang Mai Journal of Science มาประกอบการตอบคำถาม เช่น - ทำตามคำแนะนำในการเตรียมต้นฉบับของวารสาร - เขียนให้ดี บทความที่เขียนได้ดีจะมีลักษณะที่อ่านแล้วเข้าใจได้ง่ายไม่ซับซ้อน - อภิปรายผลดีสำหรับกรณีนี้ที่พบมากในผู้เขียนชาวไทยคือไม่มีการอภิปรายผลเป็นแต่เพียงการนำผลการทดลองมากล่าวซ้ำบางครั้งแปลผลผิดพลาดหรือแปลผลว่ามีความสำคัญมากเกินไปจริง - เอกสารอ้างอิงดี ไม่ลำเอียงและครอบคลุมบทความหลักของโจทย์วิจัย (Key papers) - แก้ไขบทความตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความและส่งคืนให้วารสาร ตามเวลาที่กำหนดหากทำการแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินคุณภาพและส่งคืนให้วารสารภายในเวลาที่กำหนดถ้าไม่ได้ดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะและไม่ส่งบทความฉบับแก้ไขคืนให้แก่บรรณาธิการวารสารตามเวลาที่กำหนดโดยไม่ได้แจ้งให้บรรณาธิการทราบซึ่งตามปกติทางวารสารจะถือว่าผู้เขียนไม่ประสงค์ที่จะตีพิมพ์บทความดังกล่าวกับทางวารสารแล้วถ้าหากส่งบทความกลับมาจะต้องเข้าสู่กระบวนการประเมินคุณภาพใหม่ทำให้เป็นการเสียเวลาเพิ่มมากขึ้นโดยไม่จำเป็นในกรณีนี้ผู้เขียนสามารถติดต่อขอขยายเวลาในการแก้ไขเพิ่มเติมได้กับบรรณาธิการ
๔	อาจารย์ลักขณา บรรณาวัฒน์	ตอบให้ตรงประเด็นคำถาม ชัดเจนในเนื้อหาที่ตอบ เก็บทุกคำถาม
๕	อาจารย์กิตติพงษ์ พุ่มโกชนา	ตอบคำถามที่ตรงประเด็นและไม่กินเวลา
๖	ดร.พิมลพรรณ เนียมกลาง	- การตอบคำถามผู้ทรงคุณวุฒิ ควรตอบให้ตรงประเด็น ทั้งนี้ถ้ามีการหางานวิจัยที่เป็นเอกสารอ้างอิงเพิ่มเพื่อยืนยันผลต่างๆจะทำให้การตอบคำถามมีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น - เมื่อเห็นว่าคำถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิมีใจความสำคัญ ควรใส่เนื้อหาดังกล่าวเพิ่มเติมลงในบทความวิจัยด้วย - การตอบคำถามจะง่ายมากยิ่งขึ้นถ้ามีผลการทดลองที่สอดคล้องเสนอไปด้วย เพื่อเป็นการยืนยันคำตอบที่ผู้ทรงคุณวุฒิถาม

๗	ดร.จักรพงษ์ ตรีตรง	ตอบให้ตรงกับคำถาม ด้วยความชัดเจน ต้องแก้ไขบทความให้อยู่ภายในระยะเวลาที่ผู้ทรงคุณวุฒิกำหนดไว้ให้ แต่ถ้าไม่ได้ให้ทำการ ชี้แจง เพื่อขอเลื่อนเวลาให้สมเหตุสมผล
๘	ผศ.ดร.พิชิต กิตติสุวรรณ	เทคนิคการตอบคำถามผู้ทรงคุณวุฒิ ควรตอบอย่างตรงไปตรงมา ต้องตอบให้ตรงประเด็น ห้ามหมกเม็ดกับคำตอบ มีผลลัพธ์และผลทดสอบให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้รับทราบกับคำตอบที่ถูก ถามไป โอกาสที่วารสารและบทความจะถูกตอบรับ (Accepted) และตีพิมพ์มีเปเซนด ค่อนข้างสูง (>๙๐%)
๙	อาจารย์โสภา แซ่เฮ้ง	ตอบตามเนื้อความที่เราศึกษามาและหาอ้างอิงจากงานวิชาการที่สอดคล้องกันมาสนับสนุน
๑๐	ผศ.ดร.จิระพล กลิ่นบุญ	พิจารณาการวิจารณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิว่าเป็นอย่างไร เช่น Accept, Minor comment, Major comment หรือ Reject และวิเคราะห์ข้อวิจารณ์นั้น ตอบให้ตรงกับคำถาม ด้วยความชัดเจน ต้องแก้ไขบทความให้อยู่ภายในระยะเวลาที่ผู้ทรงคุณวุฒิกำหนดไว้ให้ แต่ถ้าไม่ได้ให้ทำการ ชี้แจง เพื่อขอเลื่อนเวลาให้สมเหตุสมผล ทำการแสดงความขอบคุณกับผู้ทรงคุณวุฒิทุกครั้ง

(ดร.ปรัชญา มงคลไวย์)
ประธานกลุ่มจัดการความรู้